
Στις επάλξεις για το περιβάλλον η τέως πρωθυπουργός της Νορβηγίας κ. Γκρου Μπρούντλαντ

της Χριστίνας Δαμουλιάνου

Η μεγάλη ακτινοβολία της τέως πρωθυπουργού της Νορβηγίας κυρίας Γκρου Χάρλεμ Μπρούντλαντ στη διεθνή πολιτική σκηνή, είναι δυσανάλογη με τη μικρή σε μέγεθος χώρα την οποία εκπροσωπεί. Ωστόσο, ο πρωταγωνιστικός της ρόλος στις δραστηριότητες των Διεθνών Οργανισμών, έχει προσδώσει ιδιαίτερη αίγλη, όχι μόνο στην αραιοκατοικημένη πατρίδα της αλλά και στην Σκανδιναυία, γενικότερα, στην οποία είναι η πρώτη γυναίκα, που έγινε πρωθυπουργός, με την Πρόεδρο της Ισλανδίας κυρία Βίγκντις Φινμπογκαντοτίρ να προηγείται, στο δικό της αξίωμα, κατά μερικούς μήνες μόνο. Ιδιαίτερα ο ρόλος της κυρίας Μπρούντλαντ ως επικεφαλής της Παγκόσμιας Επιτροπής για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη, αναγνωρίστηκε και εκτιμήθηκε διεθνώς και της απέδωσε εξαιρετικούς επαίνους και διακρίσεις. Μια από τις οποίες είναι και η ανέγερση της προτομής της στην Ιαπωνία από τον φιλόσοφο και επιχειρηματία Ιάπωνα κύριο Σουίζο Τομμούρα.

Επιπλέον, με το σκεπτικό ότι, κινητοποίησε την παγκόσμια κοινή γνώμη για τη διατήρηση και προστασία του περιβάλλοντος και συνέβαλε ώστε η οικολογική συνείδηση των σκανδιναυών να διαδοθεί σε ολόκληρο τον κόσμο, της αποδόθη ο τίτλος της «Σκανδιναυής του 1988». Ένας θεσμός που καθιερώθηκε από τις Σκανδιναυικές Αεροπορικές Γραμμές και σκοπό έχει να βραβεύει άτομα από την Σκανδιναυία, για κάποια μοναδική επιτυχία τους, σε διεθνές επίπεδο.

Όταν η τέως πρωθυπουργός της Νορβηγίας κυρία Γκρου Χάρλεμ Μπρούντλαντ μαθήτρια γυμνασίου ακόμη —και πρώτο παιδί ανάμεσα σε 4 αδέρφια— ανακοίνωσε στους γονείς της την απόφασή της να ακολουθήσει το επάγγελμα του πατέρα της και να γίνει γιατρός, ο πατέρας της δεν έκρυβε τον ενθουσιασμό του. Η μητέρα της όμως, την αντιμετώπισε με σκεπτικισμό. Γιατί ήξερε, ότι η μικρή Γκρου είχε την επιθυμία να αποκτήσει πολλά παιδιά στη ζωή της και η μητέρα της φοβόταν ότι, ίσως, δεν θα τα κατάφερε στο ρόλο αυτό με το απαιτητικό επάγγελμα του πατέρα της...

Σήμερα, σύζυγος και μητέρα τεσσάρων παιδιών, η διεθνούς απήχησης επιτυχημένη πολιτικός, αρχηγός του Κόμματος των Εργατικών της χώρας της, τέως πρωθυπουργός μιας Κυβέρνησης μειοψηφίας, Πρόεδρος της Παγκόσμιας Επιτροπής για το Περιβάλλον, αντιπρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, παραδέχεται ότι πράγματι, δεν ήταν εύκολο να συνδυάσει τις ευθύνες της για την οικογένεια και τα παιδιά και τις απαιτήσεις της εργασίας της... «Ξέρω, λέει, ότι θα μπορούσα να είχα κάνει πολύ περισσότερα στην καθημερινή παρακολούθηση των παιδιών μου όταν ήταν μικρότερα...». Ωστόσο, παραδέχεται ότι δεν θα μπορούσε να έχει γίνει διαφορετικά...

«Όταν ήμουν είκοσι χρονών», λέει, «ήμουν αισιόδοξη και φιλόδοξη. Δεν μου πέρασε, όμως, ποτέ από το μυαλό να διαλέξω να κάνω καριέρα χωρίς οικογένεια. Και δεν έχω μετανοιώσει για την επιλογή μου αυτή... Ήμουν σίγουρη ότι, τόσο εγώ όσο και ο άνδρας μου, θα βρούσαμε τις λύσεις σε όλες τις δυσκολίες που θα συναντούσα-

με...».

Φοιτήτρια της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Όσλο, το 1960, η «Γκρου» όπως όλοι την λένε —και ιδιαίτερα ο νορβηγικός Τύπος— παντρεύτηκε τον επίσης φοιτητή κύριο Άρνε Ούλαφ Μπρούντλαντ. Το 1963 τελείωσε τις σπουδές της στο Όσλο και το 1965 —αφού στο μεταξύ ο «πελαργός» άρχισε να φέρνει τα παιδιά που πάντα επιθυμούσε να αποκτήσει— επέστρεψε από το Πανεπιστήμιο του Χάρβαντ των Ηνωμένων Πολιτειών με λαμπρές μεταπτυχιακές σπουδές και Μάστερς στον Τομέα της Δημόσιας Υγείας. Σχεδόν αμέσως προελήφθη στο Υπουργείο Υγείας της χώρας της, όπου άρχισε την κατάρτιση προγράμματος για την στατιστική ανάλυση των εκ γενετής παθήσεων. Το 1969 προήχθη σε υγειονομικό διευθυντή του Συμβουλίου Υγείας του Όσλο και ασχολήθηκε με τις αιτιολογίες πολλών ασθενειών, στις οποίες οι παράγοντες πρόκλησής τους ήταν κοινωνικοί. Κάτι, που δεν περιλαμβανότο στα παραδοσιακά ιατρικά κείμενα και αναφορές. Έστρεψε δηλαδή την προσοχή της περισσότερο στους ίδιους τους ασθενείς και λιγότερο στα συμπτώματα που παρουσίαζαν.

Για την πολιτική ενδιαφέρθηκε από την ηλικία των... επτά ετών. Προερχόμενη από μιαν οικογένεια που ανήκε στην «ιντελλιγκέντσια» του Εργατικού Κόμματος —και, κάθε άλλο, παρά στην εργατική τάξη της χώρας— (ο πατέρας της είχε γίνει δύο φορές υπουργός) η μικρή Γκρου έγινε μέλος μιας ομάδας παιδιών του Εργατικού Κόμματος της Νορβηγίας. Ωστόσο, κάθε άλλο παρά γνωστή ήταν στους Νορβηγούς ως το Σεπτέμβριο του 1974, όταν ο τότε

πρωθυπουργός Τρύγκβε Μπρατέλι —ξαφνιάζοντας τους πάντες και περισσότερο την ίδια— ζήτησε από την 35χρονη τότε γιατρό να γίνει υπουργός Περιβάλλοντος. Από πολιτική όμως όσο και τους πολιτικούς, τους γνώριζε από τους κύκλους του πατέρα της. Αργότερα, έγινε φανερό ότι γνώριζε εξίσου καλά και πώς να αντιμετωπίζει με επιτυχία την αντιπολίτευση... Παντρεμένη τόσο πολλά χρόνια με έναν «πεισματάρη» όπως λένε οι κακές γλώσσες συντηρητικό, ενεργό μέλος του Κόμματος των Συντηρητικών και ερευνητή διεθνών σχέσεων του επάγγελμα, είχε αποκτήσει μεγάλη εμπειρία στην αντιπαράθεση απόψεων και από το οικογενειακό της περιβάλλον...

Μέλος του Κοινοβουλίου εκλέχτηκε για πρώτη φορά το 1977 και πρωθυπουργός της χώρας — για πρώτη φορά, το Φεβρουάριο του 1981, για λίγους μήνες μόνο, σε αντικατάσταση του πρόωρα αποχωρήσαντος προηγούμενου πρωθυπουργού. Τον ίδιο χρόνο, ανέλαβε και την αρχηγεία του Κόμματος των Εργατικών, το οποίο στην παρούσα Βουλή κατέχει τις 71 από τις, συνολικά, 157 έδρες. Τον Μάη του 1986 έγινε πρωθυπουργός της παρούσας Κυβέρνησης στην οποία, με το Εργατικό Κόμμα, συμπτύσσονται το Σοσιαλιστικό Κόμμα των Αριστερών με 6 έδρες και το Κόμμα της Προόδου με 2 έδρες.
